

Sygn. akt III RC 126/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2023 roku

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Karolina Głazińska - Izdebska

Protokolant: stażysta Miłosz Krzyżek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 lutego 2023 r. sprawy

z powództwa **małoletniego K. K. (1) reprezentowanego przez matkę A. K.**

przeciwko **M. K.**

o podwyższenie alimentów

podwyższa alimenty od pozwanego M. K. na rzecz małoletniego powoda K. K. (1) z kwoty po 500,- (pięćset) złotych miesięcznie, zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Golubiu-Dobrzyniu z dnia 18 lutego 2018 roku w sprawie I C 993/17 do kwoty po 700,- (siedemset) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 13 grudnia 2022 roku, płatne z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie przypadku opóźnienia w płatności każdej z rat do rąk matki małoletniego powoda A. K.,

w pozostałej części powództwo oddala,

nie obciąża pozwanego M. K. kosztami procesu, ani nieuiszczonymi kosztami sądowymi, którymi obciąża Skarb Państwa,

nie obciąża małoletniego powoda K. K. (1) nieuiszczonymi kosztami sądowymi w zakresie oddalonego powództwa,

wyroкови w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 126/22

UZASADNIENIE

A. K. działając w imieniu mał. K. K. (1) wniosła pozew (k. 2-9) przeciwko M. K. domagając się podwyższenia alimentów na rzecz małoletniego powoda z kwoty po 500,00 zł miesięcznie zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 13 lutego 2018 roku, sygn. akt I C 993/17, do kwoty po 900 zł miesięcznie, płatne do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

W pozwie zawarto wnioski o udzielenie zabezpieczenia powództwa poprzez zobowiązanie pozwanego na czas trwania procesu do uiszczania na rzecz małoletniego alimentów w kwocie po 900,00 zł miesięcznie.

Postanowieniem z dnia 2 stycznia 2023 roku wniosek o zabezpieczenie został oddalony (k. 28).

W odpowiedzi na pozew (k. 32) pozwany M. K. wniosł o oddalenie powództwa w całości. Swoje stanowisko podtrzymał na rozprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni K. K. (1) urodził się (...) z małżeństwa M. K. i A. K..

okoliczność bezsporna, a nadto dowód: odpis aktu urodzenia – k. 11

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 13 lutego 2018 roku, sygn. I C 993/17 małżeństwo rodziców małoletniego zostało rozwiązane. W wyroku sąd zasądził alimenty od M. K. na rzecz małoletniego K. K. (1) w kwocie po 500,00 zł miesięcznie.

okoliczność bezsporna, a nadto dowód: kopia wyroku – k. 13

W dacie wyroku rozwodowego małoletni K. miał 4 lata, był jedynym dzieckiem stron. Uczęszczał do przedszkola oddalonego o 7 km od miejsca zamieszkania. Według treści pozwu całkowite miesięczne koszty utrzymania małoletniego wynosiły około 1.200 zł, w tym wyżywienie – 300 zł, udział w opłatach za mieszkanie – 202 zł, basen - 50 zł, odzież i obuwie – 83,33 zł (tj. 1000 zł rocznie), artykuły higieniczne – 16,60 zł, wydatki związane z uczęszczaniem do przedszkola - 400,10 zł. Matka małoletniego pracowała wówczas w (...) sp. z o.o., uzyskiwała wynagrodzenie około 1.300 zł miesięcznie. Mieszkała z rodzicami.

M. K. w dacie wydania wyroku rozwodowego pracował w firmie (...) w S., według treści odpowiedzi na pozew (k. 67-75 akt I C 993/17) uzyskiwał wynagrodzenie w kwocie 2.100 zł. Nie miał nikogo innego na utrzymaniu poza małoletnim. Mieszkał z rodzicami.

okoliczności bezsporne oraz dowód w aktach I C 993/17 - pozew – k. 2-9, odpowiedź na pozew – k. 67-75

Małoletni K. K. (1) ma obecnie 9 lat, chodzi do szkoły podstawowej. Mieszka razem z A. K. i dziadkami macierzystymi w domu należącym do dziadków. Nie choruje na nic przewlekłe, jednak z uwagi na stwierdzonego zeza skośnego raz w roku musi mieć kontrolę u okulisty. Koszt takiej wizyty to 250 zł. Koszty wyżywienia małoletniego oscylują wokół kwoty 500 zł miesięcznie, zakup środków higieny to koszt około 50 zł miesięcznie. Na ubrania dla małoletniego matka wydatkuje średnio około kilkaset do 1.000 zł rocznie, co daje miesięcznie maksymalnie kwotę około 83 zł. Wydatki związane ze szkołą to około 100 zł miesięcznie. Matka małoletniego opłaca również telefon syna – 25 zł miesięcznie. Wypłaca mu kieszonkowe – 60 zł miesięcznie, płaci za fryzjera małoletniego – 30 zł co dwa miesiące. Rodzina korzysta również z internetu – 60 zł, oraz TV – 50 zł – oba wydatki w skali miesiąca. A. K. z tytułu zamieszkiwania w domu rodziców partycypuje w 1/3 wszystkich opłat, tj. opłaty dzielone są zawsze na A. K. oraz jej rodziców, z tytułu zamieszkiwania małoletniego A. K. nie ponosi żadnych opłat.

W maju b.r małoletni przystąpi do Pierwszej Komunii Św., co będzie wiązało się z koniecznością poniesienia wydatków w kwocie 200,00 zł, nie wliczając kosztów przyjęcia. K. nie chodzi na zajęcia dodatkowe ponieważ A. K. nie stać na pokrycie kosztów tych zajęć. Chłopiec chciałby chodzić na angielski – koszt 250 zł miesięcznie. A. K. wraz ze swoim obecnym partnerem organizuje chłopcu w ciągu roku dużo atrakcji – około 3 razy w roku jeżdżą nad morze, 8-10 razy w roku nad jeziora, raz na miesiąc/dwa miesiące do J. Areny lub kinderparku w T., raz w miesiącu ma basen. W trakcie wyjazdów śpią na kempingach w przerobionym busie.

Dowód: zeznania świadka A. G. – protokół rozprawy z 21.02.2023 r. - 00:07:00 do 00:21:37 (k. 72v), zeznania A. K. - protokół rozprawy z 22.02.2023 r. - 00:01:02 do 00:33:56 (k. 74-75)

A. K. ma 32 lata, nadal jest zatrudniona w (...) sp. z o.o. we F.. Otrzymuje średnie wynagrodzenie w wysokości netto około 3.100 – 4.000 zł, w październiku 2022 roku zarobiła netto 5.091,76 zł. Na utrzymaniu nadal ma tylko syna. Jej miesięczne koszty utrzymania kształtują się na poziomie około 1.800 zł.

Dowód: zeznania świadka A. G. – protokół rozprawy z 21.02.2023 r. - 00:07:00 do 00:21:37 (k. 72v), zeznania A. K. - protokół rozprawy z 22.02.2023 r. - 00:01:02 do 00:33:56 (k. 74-75), rozliczenie wynagrodzenia za okres lipiec 2022 – grudzień 2022 – k. 62-64

M. K. ma 30 lat, mieszka z rodzicami i niepełnosprawnym pełnoletnim bratem, z zawodu jest technikiem mechatronikiem, ale nigdy nie pracował w zawodzie. Uzyskał kiedyś uprawnienia spawacza, ale obecnie są nieaktualne, ich odnowienie kosztowałoby około 2.500 zł. Od maja 2022 roku do końca listopada 2022 roku świadczył pracę w usługach budowlanych, zarabiał średnio 2.500 zł miesięcznie. Od końca lutego 2023 podjął pracę ponownie w branży ogólnobudowlanej z wynagrodzeniem w wysokości wynagrodzenia minimalnego plus premie za nadgodziny. Nie ma żadnych oszczędności, ani samochodu. Gdy pozostawał bez pracy, był zarejestrowany w urzędzie pracy jako bezrobotny. Gdy pracował przekazywał rodzicom na utrzymanie 200 zł tygodniowo. Jego koszty utrzymania kształtują się na poziomie 1.500 zł, w tym koszty zakupu wyżywienia dla zwierząt gospodarskich, t.j. kur, cielaka, barana i psa – 200 zł. Leczy się odwykowo, nie pije od 2 lat. Pali papierosy, które sam robi – koszt 150-200 zł miesięcznie. Nie choruje na nic przewlekłe. Nie korzysta z żadnych wyjazdów wakacyjnych – ostatni raz był na wakacjach 7 lat temu. Kontakty M. K. z synem obecnie odbywają się jeden dzień w tygodniu, wcześniej chłopiec przyjeżdżał do niego również na weekendy – zgodnie z porozumieniem rodzicielskim. Obecnie kontakty weekendowe nie odbywają się, mimo, że M. K. chciałby aby się odbywały. M. K. z pomocą rodziców stara się zawsze dokonać dla chłopca drobnych zakupów podczas kontaktów – zabawek czy odzieży. Na urodziny w listopadzie 2022 roku kupił synowi wykrywacz metali za 210 zł, na Boże Narodzenie podarował mu lunetę za 380 zł. Nie konsultował tych prezentów z A. K.. Przeciwno M. K. jest prowadzona egzekucja komornicza z tytułu alimentów na rzecz małoletniego. Na dzień 30 stycznia 2023 roku zaległość wynosiła 20.478,51 zł.

Dowód: zeznania świadka E. K. - protokół rozprawy z 21.02.2023 r. - 00:21:37 do 00:34:43 (k. 72v-73), zeznania świadka H. K. - protokół rozprawy z 21.02.2023 r. - 00:34:43 do 00:45:17 (k. 73-73v), zeznania pozwanego – protokół rozprawy z 22.02.2023 r. – 00:39:00 do 00:50:20 (k. 75-76 akt), zaświadczenie o wyegzekwowanych kwotach – k. 60,

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujące się w aktach sprawy, zeznania świadków H. K., E. K. i A. G. oraz przesłuchanie matki małoletniego powoda oraz pozwanego.

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom złożonym przez świadków, matkę małoletniego powoda, a także przez pozwanego. Spór między stronami sprowadzał się głównie do określenia możliwości zarobkowych pozwanego oraz kosztów utrzymania małoletniego.

Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu (por.: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 października 1954 r., I CO 41/54).

Podwyższenie alimentów następuje wówczas, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego, albo wzrosły możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Ostatni raz obowiązek alimentacyjny pozwanego względem małoletniego powoda został ustalony mocą wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 18 stycznia 2018 roku Wówczas małoletni miał 4 lata.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że od tego czasu, tj. w ciągu 5 lat, niewątpliwie zwiększeniu uległy usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda, aczkolwiek nie w wymiarze uzasadniającym podwyższenie alimentów do kwoty po 900 zł miesięcznie. Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w orzeczeniu z dnia 1 czerwca 1965 r. (I CZ 135/64, niepubl.), „różnica wieku dzieci spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb

związany z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych lekcji itp., co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków”.

W myśl art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Pojęcia "usprawiedliwione potrzeby" oraz "możliwości zarobkowe i majątkowe" zostały szczegółowo omówione w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNP 1988, nr 4, poz. 42. W uchwale tej stwierdzono między innymi, że: Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje. Nie jest możliwe ustalenie katalogu usprawiedliwionych potrzeb podlegających zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego i odróżnienie ich od tych, które jako objaw zbytku lub z innych przyczyn nie powinny być uwzględnione. W każdym razie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle będzie można określić potrzeby życiowe - materialne i intelektualne uprawnionego.

Sąd ustalił miesięczne koszty koniecznego utrzymania małoletniego K. na kwotę około 1.300 – 1.400 zł. Kwota ta wynika również z zeznań matki małoletniego. Tym samym koszty utrzymania małoletniego w porównaniu do daty wyroku rozwodowego wzrosły o 100 – 200 zł. Na kwotę obecnych kosztów utrzymania chłopca składają się koszty stałe, tj. wyżywienie 500 zł, wydatki szkolne – 100 zł, środki czystości i higieny – 50 zł, lekarstwa – 50 zł, ubiór i obuwie – niespełna 100 zł, telefon – 25 zł, fryzjer – 15 zł, kieszonkowe 60 zł, a nadto koszty która matka małoletniego ponosi okresowo, tj. organizacja urodzin - 700 zł raz w roku, tj. 60 zł w skali miesiąca, wizyta raz w roku u okulisty – 250 zł, tj. 20 zł w skali miesiąca, wyjazdy wakacyjne, czy remont pokoju. Nie bez znaczenia jest fakt, że matka małoletniego nie ponosi żadnych kosztów związanych z jego zamieszkiwaniem w domu dziadków – wszystkie opłaty dzielone są bowiem na 3 osoby

Analizując sytuację rodzinną i majątkową pozwanego należy wskazać, iż pozwany obecnie świadczy pracę z wynagrodzeniem minimalnym, przy czym będzie pracował również w nadgodzinach, za co otrzyma premie. Koszty związane z koniecznym wyżywieniem i utrzymaniem pozwanego oraz jego zwierząt to około 1.500 zł. W ocenie sądu, przy kwalifikacjach pozwanego jest on w stanie osiągnąć dochody w kwocie około 3.000 zł, a tym samym alimenty w kwocie 700 zł miesięcznie nie będą dla niego zbyt dużym obciążeniem.

Sąd uwzględnił przy tym, że małoletni spędza z pozwanym jeden dzień w tygodniu, z przyczyn niezależnych od pozwanego obecnie nie odbywają się kontakty weekendowe. Oprócz alimentów pozwany kupuje małoletniemu prezenty urodzinowe, czy świąteczne, a nadto upominki podczas kontaktów

Zarówno ojciec małoletniego, jak i jego matka pracują, przy czym dochody matki małoletniego są wyższe niż dochody ojca małoletniego. Dochody obojga rodziców znacząco wzrosły również w porównaniu z datą wyroku rozwodowego. Żadne z rodziców małoletniego nie ma jednak nadal na utrzymaniu innych osób poza małoletnim. Skoro matka małoletniego sprawuje bieżącą pieczę nad małoletnim, a jednocześnie wskazała, że wydatkuje na jego utrzymanie kwotę około 1.300 zł, co znalazło potwierdzenie w materiale dowodowym, zasadnym jest aby pozwany partycypował mniej więcej w połowie tych kosztów.

Zdaniem sądu alimenty w zasądzonej kwocie są w granicach możliwości finansowych pozwanego, a jednocześnie pozwolą one – wspólnie z kwotami łożonymi na utrzymanie małoletniego przez matkę, uzupełnionymi świadczeniem 500 plus, na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego. W sytuacji zasądzenia alimentów w kwocie żądanej przez matkę powoda, matka powoda partycypowałaby w kosztach utrzymania syna tylko w niewielkim zakresie, mimo, że uzyskuje dochody wyższe od pozwanego. N. przy tym podkreślić, że nic nie stoi na przeszkodzie aby angielski dla małoletniego i jego wyjazdy weekendowe czy wakacyjne były finansowe w przeważającym zakresie

z kwoty świadczenia 500 plus. Matka małoletniego nie wskazała, aby środki ze świadczenia były gromadzone jako kapitał na przyszłość dla małoletniego, tym samym należy przyjąć, że są one wydatkowane na bieżąco. .

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 135 § 1 krio w zw. z art. 138 krio w punkcie 1. sentencji wyroku podwyższył rentę alimentacyjną od pozwanego na rzecz małoletniego powoda K. K. (1) z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty po 700 zł miesięcznie, poczynając od dnia 13 grudnia 2022 roku, tj. od dnia uzupełnienia braków formalnych pozwu. W pkt 2. wyroku Sąd oddalił powództwo w pozostałej części.

Ponadto na mocy art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, sąd postanowił nie obciążać małoletniego powoda oraz pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

Sąd nie obciążył również pozwanego w oparciu o treść art. 102 kpc kosztami procesu. W niniejszej sprawie tylko powód był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika. Gdyby takiego pełnomocnika miał również pozwany to mając na uwadze, że powództwo zostało uwzględnione w połowie, koszty, które powinna ponieść każda ze stron przy uwzględnieniu zasad z art. 98 kc byłyby takie same. Tym samym pozwany nie miałby obowiązku zwrotu na rzecz powoda żadnych kwot. Jednocześnie pozwany przez kilka ostatnich miesięcy nie pracował, obecnie zarabia wynagrodzenie minimalne. Obciążenie go dodatkowo kosztami procesu spowodowałoby, że mniejszym stopniu mogłyby zostać zaspokojone alimenty, który powinny być priorytetem.

Rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie alimentów został nadany wyrokowi z urzędu na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc, o czym orzeczono w punkcie 5. sentencji.

sędzia Karolina Głazińska-Izdebska